

Amb ulls carnals opòs núvols i mars...

Amb ulls carnals opòs núvols i mars
I n'hec l'encís que em treu de tants de llots,
I de l'advers renasc. I amb tants de brots,
Aigua i clarors, i el fosc i el roig de l'arç

Faig l'U divers i múltiples les arts.
Però la ment no cobeja els bells mots:
De cadascú què sap? Presa de tots,
Ignora el joc dels meus deliquis cars.

Tants de glans, doncs, i un sol Gla, i del vinyet
Un Cep etern; i ni boira ni fred
Foren ni són! Això em fa el viure esquiú.

Só, doncs, Adam; i ets Eva! I tenim set,
I allò que olor i palp qui sap si viu,
I ens banyarem tot temps al mateix riu.

De Sol, i de dol, 1947